

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2012

1011/2012

Lag om ändring av kyrkolagen

Utfärdad i Helsingfors den 21 december 2012

På förslag av kyrkomötet och i enlighet med riksdagens beslut *ändras* i kyrkolagen (1054/1993) 15 kap., 17 b kap. 5 § samt 22 kap. 6, 8 och 10 §, av dem 17 b kap. 5 § sådan den lyder i lag 1274/2003, 22 kap. 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 306/2002 och 1274/2003, 8 § sådan den lyder i lag 1325/2011 och 10 § sådan den lyder i lag 1201/2002, samt *fogas* till 17 a kap. 1 §, sådan den lyder i lag 1274/2003, ett nytt 2 mom. samt till 22 kap. nya 8 a och 11 § som följer:

15 kap.

Församlingens och den kyrkliga samfällighetens ekonomi

1 §

Användning av tillgångar

Församlingens eller den kyrkliga samfällighetens tillgångar får användas endast för skötseln av församlingens eller den kyrkliga samfällighetens uppgifter.

Församlingarna och de kyrkliga samfälligheterna ska delta i finansieringen av utgifterna för kyrkans centralfond så som föreskrivs i 22 kap. 8 §.

2 §

Kyrkoskatt

En församlingsmedlem ska genom att betala kyrkoskatt delta i finansieringen av för-

samlingens, den kyrkliga samfällighetens och kyrkans uppgifter. Bestämmelser om grunderna för kyrkoskatten utfärdas särskilt genom lag.

Med kyrkoskatten täcks det belopp som utöver övriga inkomster behövs för att betala utgifterna enligt den budget som kyrkofullmäktige eller gemensamma kyrkofullmäktige godkänner årligen.

Kyrkofullmäktige eller gemensamma kyrkofullmäktige beslutar om inkomstskattesatsens storlek med en noggrannhet på 0,05 procentenheter.

Kyrkorådet eller gemensamma kyrkorådet kan bevilja befrielse från kyrkoskatt så som särskilt bestäms genom lag.

3 §

Redovisningsskyldiga

Redovisningsskyldig är den förtroendevalda och den tjänsteinnehavare som

1) beslutar om eller deltar i beslut om en åtgärd som gäller utgifter eller inkomster,

2) godkänner betalningen av en utgift eller mottagandet av en inkomst,

3) förvaltar penningmedel eller annan egendom i en församling eller i en kyrklig samfällighet eller som deltar i beslut om placeringen av tillgångarna,

4) har till uppgift att bevaka församlingens eller den kyrkliga samfällighetens ekonomiska intressen eller att övervaka skötseln av dess tillgångar eller dess bokföring.

Såsom redovisningsskyldig betraktas dock inte en medlem av kyrkofullmäktige eller gemensamma kyrkofullmäktige eller en revisor.

4 §

Övriga bestämmelser och föreskrifter om ekonomin

I fråga om bokföringsskyldighet, bokföring, bokslut och revision i en församling och en kyrklig samfällighet iakttas i tillämpliga delar bestämmelserna i bokföringslagen (1336/1997) och revisionslagen (459/2007).

Närmare bestämmelser om verksamhets- och ekonomiplanen, budgeten, förvaltningen av tillgångar och egendom, bokföringen, bokslutet och verksamhetsberättelsen samt revisionen finns i kyrkoordningen.

Närmare bestämmelser om skötseln av ekonomin finns i den ekonomistadga som kyrkofullmäktige eller gemensamma kyrkofullmäktige godkänner.

5 §

Kyrkostyrelsens föreskrifter och anvisningar

Kyrkostyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om församlingarnas och de kyrkliga samfälligheternas bokföring och löneräkning. Kyrkostyrelsen kan ge anvisningar om den övriga skötseln av ekonomin och om revisionen.

17 a kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Stiftet

I fråga om skötseln av stiftets ekonomi iakttas i tillämpliga delar de bestämmelser om skötseln av ekonomin i en församling eller kyrklig samfällighet som finns i denna lag och i kyrkoordningen.

17 b kap.

Stiftsfullmäktige

5 §

Arbetsordning och ekonomistadga

Närmare bestämmelser om sammankallande av stiftsfullmäktige, ordförandenas uppgifter, väckande av initiativ, behandling av ärenden och förrättande av val finns i den arbetsordning som godkänns av stiftsfullmäktige.

Närmare bestämmelser om stiftets ekonomiförvaltning, såsom bestämmelser om verksamhets- och ekonomiplanen, budgeten, förvaltningen av tillgångar och egendom, bokföringen, bokslutet och verksamhetsberättelsen samt revisionen finns i den ekonomistadga som godkänns av stiftsfullmäktige.

22 kap.

Kyrkostyrelsen, kyrkans centralfond och kyrkans arbetsmarknadsverk

6 §

Kyrkans centralfond

Kyrkans centralfond är kyrkans gemensamma fond, vars tillgångar i enlighet med centralfondens budget används för

1) betalning av pensioner och familjepensioner,

2) understöd till församlingar och kyrkliga samfälligheter med svag ekonomi samt för utvecklande av samarbetet mellan församlingarna och av församlingsstrukturen,

3) betalning av de utgifter som stiftet och kyrkans centralförvaltning har,

4) kyrkans gemensamma syften samt för betalning av kyrkans övriga utgifter enligt lag och förbindelser.

Kyrkans centralfond är pensionsanstalt för kyrkan och sköter pensionsanstaltens uppgifter i enlighet med vad som föreskrivs särskilt.

Helsingfors är hemort för kyrkans centralfond.

8 §

Avgifter till centralfonden

Varje församling eller kyrklig samfällighet ska årligen till kyrkans centralfond betala

1) högst tio procent av den kalkylerade kyrkoskatten och andelen av den debiterade samfundsskatten vid den senast verkställda beskattningen (*grundavgift*); grundavgiften kan också bestämmas enbart utifrån den kalkylerade kyrkoskatten,

2) utöver grundavgiften högst tjugo procent av den andel enligt 1 punkten som församlingen får av den samfundsskatt som har debiterats (*tilläggsavgift*); tilläggsavgiften kan vara progressiv,

3) för betalning och fondering av pensioner och familjepensioner en avgift som bestäms i procent av den lön som under finansåret i fråga betalats till tjänsteinnehavare och arbetstagare som omfattas av pensionsskyddet (*pensionsavgift*), varvid också fri bostad inklusive värme räknas till lönen,

4) invalidpensionernas självriskandelar som bestäms enligt de grunder som kyrkomötet fastställt,

5) en avgift som bestäms enligt de grunder som kyrkomötet fastställt (*serviceavgift*) för skötseln av de uppgifter som avses i 2 § 1 mom. 9 a-punkten i detta kapitel,

6) för utökning av kyrkans pensionsfond högst fem procent av kyrkoskatten vid den senast verkställda beskattningen (*pensionsfondsavgift*).

Vid fördröjd betalning ska betalas en årlig dröjsmålsränta som beräknas enligt en räntesats som kyrkomötet bestämmer. Räntesatsen får vara högst sex procentenheter högre än den gällande referensränta som Finlands Bank meddelat med stöd av 12 § i räntelagen (633/1982). En ändring i referensräntan beaktas från ingången av det kalenderår som följer på ändringen. Kyrkostyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan befria en församling och en kyrklig samfällighet från skyldigheten att betala dröjsmålsränta.

De avgifter inklusive dröjsmålsränta som församlingen eller den kyrkliga samfälligheten ålagts att betala med stöd av 1 mom. 1, 2 och 4 punkten är direkt utsökningsbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

8 a §

Understöd från centralfonden

Församlingar och kyrkliga samfälligheter beviljas komplettering av skatteintäkterna och understöd enligt prövning ur kyrkans centralfond. I kyrkoordningen finns närmare bestämmelser om dessa understöd.

10 §

Försäkringstillsyn

Finansinspektionen utövar tillsyn över den placeringsverksamhet som pensionsfonden inom kyrkans centralfond bedriver. Bestämmelser om Finansinspektionens behörighet och om tillsynsavgiften utfärdas särskilt genom lag.

11 §

Närmare bestämmelser om kyrkans centralfond

Närmare bestämmelser om skötseln av kyrkans centralfonds ekonomi, om betalningen av avgifterna till centralfonden samt om understöden från centralfonden och ansökningsförfarandet finns i kyrkoordningen.

I fråga om skötseln av ekonomin iaktas om övrigt i tillämpliga delar de bestämmelser om

skötseln av ekonomin i en församling eller kyrklig samfällighet som finns i denna lag och i kyrkoordningen.

Närmare bestämmelser om hur ekonomiförvaltningen ska ordnas, såsom bestämmelser om verksamhets- och ekonomiplanen, budgeten, förvaltningen av tillgångar och

egendom, bokföringen, bokslutet och verksamhetsberättelsen samt revisionen finns i ekonomistadgan, som godkänns av kyrkostyrelsen.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

Helsingfors den 21 december 2012

Republikens President
SAULI NIINISTÖ

Inrikesminister *Päivi Räsänen*